

AUGUSTIN

Zpravodaj farnosti svatého Augustina v Brně

říjen 2018

Výročí farnosti

Chemická show Jana Taraby aneb Dobrého nepálí
foto: Jakub Šebek

V neděli 16. 9. jsme slavili kulatý životní jubileum naší farnosti, která byla před 80 lety, 1. září 1938, při kostele svatého Augustina založena. Na připomenutí tohoto významného výročí bylo naplánováno společné farní odpoledne, jehož kompletní organizace se směle chopil Martin Klaška. Spolu s dalšími dobrovolníky z farnosti uspořádali oslavu přímo skvěle. V areálu brněnského Biskupského gymnázia byla v odpoledních hodinách nachystaná nádherná zahradní slavnost, plná výborného pohoštění, živé hudby a doprovodného programu pro děti a dospělé. Její účastníci zažili pohodové sváteční odpoledne, zalité teplými slunečními paprsky letošního obzvláště vydařeného babího léta. Kromě vzájemného setkání a příležitosti se seznámit a popovídat si mohli návštěvníci ochutnat také vynikající občerstvení.

Hned při příchodu člověku zavoněly pod nos grilované delikatesy rodiny Kubíčkových, jejichž konzumace byla opravdovým kulinářským zážitkem. Nechyběla ani sladká tečka v podobě koláčků a jiných pečených dobrot. O pitný režim se postarali manželé Tolnerovi. K dispozici byl dokonce i koktejlový

bar. K uvolněné atmosféře přispěl i veselý hudební doprovod Dana Kikty, který střídal hru na harmoniku a na dudy. Třešničkou na dortu doprovodného programu byla perfektní chemická show v podání Jana Taraby, u které se pobavili děti i dospělí a která byla velkolepě zakončena ohňostrojem. Velmi pěkným bodem programu i zajímavým duchovním zážitkem byla později odpoledne společná modlitba

v tichých prostorách Radia Proglas.

Během celého odpoledne probíhal na školním hřišti bohatý doprovodný program pro děti i jejich rodiče. Naši mládežníci nachystali pro děti opičí dráhu, házení šipek, tvoření a malování obrázků

Dan Kikta zpříjemnil atmosféru slavnosti hrou na dudy.

foto: Jakub Šebek

nebo skládání puzzle. Děti také sbíraly kaštiny a pak si z nich vytvářely zvířátka nebo si mohly jen tak zahrát společně třeba fotbal. Rodiny s dětmi tvořily asi nejpočetnější část všech návštěvníků. Celkově se akce zúčastnilo kolem 250 lidí, zastoupeny byly všechny generace. Společné setkání se mimořádně vydařilo. Souhlasím s Martinem Klaškou, který řekl: „Bylo to požehnané odpoledne.“ Spokojený byl i otec Josef. Všem, organizátorům, pomocníkům, ale i účastníkům patří velký dík. Možná by příjemný zážitek ze společně stráveného půldne mohl být do budoucna inspirací k vytváření více podobných příležitostí k neformálnímu setkávání se v rámci farnosti.

=kh=

Slovo úvodem

Milí farníci,

při pohledu na vitráž, která je v presbytáři našeho kostela nad svatostánkem, by někdo mohl říct, že je poněkud fádni a nudná, protože na rozdíl od vitráží mnoha jiných kostelů, které hrají všemi barvami, je ta naše „pouze“ černobílá.

Ovšem předpokládám, že už jste všichni zaznamenali, že když na ni zvenku proniknou paprsky slunce, najednou dostávají jednotlivé postavy světla žlutou či okrovou barvu. Přiznám se, že když se večer v kostele modlím, s oblibou sleduji, jak sluneční světlo dodává svatým či andělům rozmanité barevné odstíny.

A nedávno se mi stalo, že všechny postavy zářily blýskavě zlatou barvou. Byla to neskutečná podívaná, kterou jsem za ty dva roky, co jsem u Svatého Augustina, viděl poprvé. Byl jsem úplně uchvácen a nemohl jsem dlouhé minuty od vitráže odtrhnout oči. Moc jsem si přál, abyste tam mohli být také a vidět tu nádheru.

A jak jsem tam tak seděl a kochal se tou krásou, tak mi došlo, že ten den je zrovna šesté výročí mého kněžského svěcení, a vnímal jsem s vděčností, že mi tím Bůh chtěl dát netradiční dárek k tomuto výročí.

A jak jsem tak o tom přemýšlel, tak jsem si uvědomil, že s tou vitráží to může být podobné jako s naším životem: někdy nám může připadat na první pohled fádni, nudný, černobílý. Ale když do něho necháme vstoupit Boha, když na něj necháme působit světlo Boží milosti, najednou se celý projasní a my zjišťujeme, jak je úžasný a krásný.

Ale abychom si toho všimli, je třeba se umět ve svém životě zastavit a ztišit a mít oči otevřené, abychom dokázali to Boží působení ve svých životech vidět.

A když už jsme u těch vitráží, tak ještě jedna poznámka: Vitráž Krista v kapli Božího hrobu je zblízka čirá a bezbarvá, ale pokud se na ni podíváte z levé boční lodi (mezi druhým a třetím sloupem), najednou se vybarví do fialova či červená...
o. Josef Novotný

Stalo se

Fotbalové utkání ministranti vers. otcové skončilo ve prospěch otců 5:1.

~

V úterý 11. 9. se poprvé v tomto školním roce uskutečnila Kavárna maminek. Možnost k popovídání i modlitbě bude pravidelně každé LICHÉ úterý od 9.30 do 11.30 na faře, tj. 9. a 23. 10. Srdečně jsou zvány všechny maminky s dětmi (i bez dětí).

~

Sbírka na podporu kněží a pastorační brněnské diecéze, která se konala 23. září, z naší farnosti do Fondu PULS přinesla 40 446 Kč.

~

Na faře začala výuka náboženství: pro 1.–3. třídu se koná v pondělí 16.00–16.45, pro 4.–5. třídu v pondělí 17.00–17.45 a pro 6.–9. třídu v úterý 16.00–16.45.

~

Spolčo studentů 2. stupně ZŠ a SŠ se otevřelo zájemcům v pátek od 16.00.

~

Příprava na biřmování (pro středoškoláky a starší) a na křest dospělých bylo zahájeno poslední týden v září. Středoškoláci se budou scházet v úterý v 19.00, ostatní ve středu v 19.15.

~

O. biskup se setkal s dětmi, které byly letos u prvního sv. přijímání ve čtvrtek 27. 9. na Petrově. Z naší farnosti se jej zúčastnilo osm dětí.

Pokřtěni byli:

- 1. 9. Jonáš František Maria Klumpar
- 9. 9. Veronika Crhová
- 16. 9. Matouš Cočev
- 22. 9. Jan Jaromír Koudela
Radim Filip Kamen Kamenický
Anna Rita Nohejlová
- 23. 9. Antonín Josef Manga

Oddáni byli:

- 1. 9. Lenka Jebáčková
a František Brothánek

Zesnuli:

- 14. 9. František Zavadil
- 29. 9. Zdeňka Maršálková

Tradiční jarmark u Sv. Augustina

Na jarmarku

foto: Jakub Šebek

Jako každoročně, tak i letos jsme výtěžkem z jarmarku chtěli pomoci tam, kde je potřeba. Pro letošní rok se vybrali bohoslovci v Zambii, které jsme podpořili v rámci Papežského misijního díla. Výtěžek ze sbírky při mši svaté a za jarmark byl krásných 119 529,- Kč. Děkujeme!

„Za všechno může Verča =). Napsala mi na Viber, jestli bych mohla na jarmarku prodávat. Protože nemáme na chalupě wifinu, dozvěděla jsem se to při vstupu do domu asi týden dopředu. Řekla jsem si, že je to super, minule jsem rozdávala koláčky a teď mi už svěří peníze, které tak pěkně šustí a cinkají =). Prodávaly jsme placky. Abyste rozuměli, byly to magnetky s citáty a obrázky poutních míst po světě. Táta říká, že až teď to

pochopil. Myslel si doted, že to bylo k jídlu, a nepochopil to, protože tam nebyl. A přitom předtím řekl, že si ode mě něco koupí... I přes výkyvy počasí (ráno kosa, potom vedro) to bylo dobrý, byla jsem s kamarádkama a vybraly jsme spoustu peněz na dobrou věc.“

KAM

„V neděli 2. září se v našem kostele jako součást svátku sv. Augustina a oslav 80. výročí založení farnosti uskutečnila přednáška o tomto světcí, který žil v letech 354–430. Přednášky se ujal prof. PhDr. Petr Osolsobě, Ph.D. Nikdo z posluchačů rozhodně nemohl litovat své účasti. Výklad obsahoval nejen odborná fakta a historické okolnosti, za kterých se formovala osobnost Aurelia Augustina, ale měl rovněž hluboký duchovní rozměr. Na pozadí Augustinova života jsme si mohli uvědomit, že cesty víry nejsou vždy přímočaré, ale vyžadují často osobní statečnost, vytrvalost a pokoru při hledání pravdy. Přednáška prof. Osolsobě vyzněla v tomto směru velmi optimisticky a byla bezesporu pro všechny přítomné povzbuzením, aby ve víře vytrvali i přes všechny překážky, které život přináší.“

Miloslav Jelínek

Farní tábor

Do farnosti ke Svatému Augustinovi chodíme už tři roky. Na mše jsem spíše chodila nedobrovolně, protože jsem tam nikoho neznala. Takže tyto prázdniny mě mamka přihlásila na farní tábor, což pro mě ze začátku nebylo úplně lehké – nikoho jsem tam neznala a moc se mi tam nechtělo...

Ale chodit věčně na mše s myšlenkou, že si jako vždy zalezu do koutku, se mi nelíbilo. Takže i přes můj odpor jsem 27.

srpna stála před kostelem s doufáním, že se seznámím. A stalo se tak? Ano, holky mě příjemně překvapily, že už první den se mě ujaly. Společně jsme tak všichni prožili krásných pět dní plný zážitků, her, dobrodružství, pohodové nálady a navazování nových přátelských vztahů.

Osobně jsem si tak nejlépe užila poslední dny prázdnin – na farním táboře pod Boží láskou.

Jsem všem moc vděčná za přijetí do kolektivu a za krásné chvíle s vámi.

Michaela Doležalová

Buďte zářivým kouskem církve

At' všichni jsou jedno – o to se v souladu se svým heslem už devadesát let přičiňuje Kongregace sester sv. Cyrila a Metoděje, která 8. září na Velehradě oslavila své výročí založení. Hlavním celebrantem byl olomoucký arcibiskup Jan Graubner. „Děkujeme Pánu za jeho plán s touto kongregací a každé ano každé ze sester,“ uvedl děkovnou mši svatou moravský primas. „Bez sestřiček by to nešlo. Jsme vděční,

že se za školu nejen modlí, ale také slyší výzvy současnosti a reagují na ně. Bez nich by školy prostě nefungovaly,“ souhlasně říkaly zástupkyně ředitelky CMG

Slavnostní mše sv. na Velehradě

foto: Lukáš Jelínek

a SOŠPg Marie Javorová a Jitka Nováková. „Nevíme, jaké má Pán do budoucna plány, ale budete-li se každý den snažit opětovně říkat Pánu Ano a usilovat o svatost, stane se Vaše kongregace zářivým kouskem církve,“ vyzval na závěr homilie arcibiskup Graubner přítomné sestry.

=jo=

Představujeme členy našeho farního společenství: manželé Sedláčkovi

Usedáme vedle sebe při mších, zdravíme se, popřejeme si pěkný den. Ale známe opravdu své sousedy v lavicích? Víme, že někteří z nich bezejmenně a skromně dělají okolo nás pěkně, abychom se v kostele a blízkém okolí cítili jako doma? Jedněmi takovými našimi sousedy jsou i manželé Marie a Ivan Sedláčkovi.

Manželé Sedláčkovi na vlastnoručně vyrobeném posezení na farní zahradě foto: mš

kosou. Naučil jsem se všechno, jsem takový hodinový manžel. Umím s vodou, elektřinou... Všechno se snažím udělat sám. A protože nám doma zbylo nějaké dřevo, tak manželka vymyslela, že by se hodilo něco udělat i panu faráři na zahradu.

Bratislavské, také v Krasu. A když pak byl tento podnik zrušený, švagrová mě vzala na recepci zdravotnického internátu v Brně-Kohoutovicích.

Dnes bydlíte v Brně v domku se zahrádkou. Jak vás baví na ní pracovat?

M. Zahrádku oba milujeme. Letos byla nadúroda všeho, takže jsme hodně ovoce i zeleniny zpracovávali. Teď suším hrušky a stále něco zavařuji. Taky s manželem moštujeme jablka – máme doma malý lis. Děláme to všechno spolu. A rádi. Rozdáváme po rodině, bydlí s námi i vnuk s přítelkyní.

Máte vůbec čas i na něco jiného, na nějakého koníčka?

I. My jsme vlastně pořád na zahradě. Koníčkem je nám zahrada.

Chtěli byste se vrátit do mladých let?

I. Byli jsme mladí, byli jsme veselí, uměli jsme zpívat, nic nám nechybělo. Práci jsme měli. Ale dnes vrátit se do mladých let... asi nechtěli.

M. Všechny roky jsme měli pěkné, jsme spokojeni i s věkem, který teď máme.

I. V mládí jsme jako ochotníci hráli divadlo. A já jsem hrával při něm na saxofon.

Takže jste trochu muzikant. A jaká je Vaše oblíbená písnička?

M. Ten Moutnický mostek prohýbá se.

I. U nás v Moutnicích se hodně zpívaly písničky – z Hané, ale taky jihočeské.

Co vám dávají seniorská setkání v našem kostele. Našli jste si nové přátele?

M. Ano. Jsme za ně rádi.

I. Ono třeba na dědině taková setkání v kostele nemusela být – tam lidé poseděli na návsi. Ale kde se tady chcete sejít? Tak je dobře, že se můžeme na těchto setkáních potkat, popovídat si při kávě a něčem dobrém, zazpívat si, zavzpomínat.

Děkuji vám za rozhovor, přeji vám i vašim blízkým vše dobré. =jš=

Kdo nebo co vás přivedlo do naší farnosti?

I. Do farnosti sv. Augustina nás přivedla naše babička. Dříve jsme chodili na mše do baziliky na Mendlově náměstí, ale protože tam byla hrozná zima a babička už byla stará, tak chtěla najít kostel, kde se v zimě trochu topí. Tak jsem pro nás našel zdejší kostel, protože tady bylo docela teplo a ještě navíc jsem mohl dojet autem. Uvažoval jsem i o farnosti Starý Lískovec, ale ten byl tak plný, že by si tam babička ani nesedla. No, a tak jsme začali chodit sem ještě za otce Miloše Kabrdu, kdy on už skoro končil a na jeho místo nastupoval o. Pavel Šenkyřík. Posléze babička už nemohla chodit, tak otec Pavel začal chodit k nám. Zeptal jsem se ho, jestli by nepotřeboval na faře a v kostele s něčím pomoci, tak jsme se spolu domluvili a já společně s manželkou jsme začali ve farnosti pomáhat. A protože v kostele a na faře je opravdu pořád hodně údržbářské práce, pan farář mě zaměstnal na plný úvazek. Manželka dříve v kostele a na faře taky hodně pomáhala, teď pracuje hlavně na zahradě, tam je práce pořád – pletí, sázení, zalévání. Snaží se udělat pěkné okolí kostela.

S Vaší prací se můžeme potkat i na farní zahrádce, kde jste udělal báječné posezení. Jak jste se dostal k práci se dřevem?

I. To já umím od mládí, pocházím z vesnice a od malička tam každý musel pomáhat a pracovat. V osmi letech jsem už uměl žít

O Vás, paní Sedláčková, se mluví, že jste dobrá kuchařka a cukrářka. Co Vás baví víc?

M. Oboje. Jsem z Moravy a u nás se vždycky dobře vařilo i peklo.

Podělíte se s námi o Vaš oblíbený recept?

M. Ano, nabízím dva, oboje cukroví máme moc rádi.

Jablkový dort:

4 vejce a 25 dkg cukru vyšleháme, přidáme 25 strouhaných jablek, 20 dkg hrubé mouky, 1/2 prášku do pečiva a trochu kakaa. Upečeme, potřeme meruňkovou marmeládou a polejeme čokoládou. Je dobrý jako Sachrův dort.

Štafetky

16 bílků vyšleháme s 34 dkg cukru, přidáme 14 dkg hladké mouky a 14 dkg mletých ořechů.

Těsto rozdělíme na 3 plechy, upečeme a studené slepíme pudinkovým krémem. Nakrájíme na obdélníčky a jejich konce namáčíme v čokoládě.

Co jste jako mladí dělali?

I. Já jsem vyučen elektromechanikem a pracoval jsem ve Šmeralových závodech. A ta láska k přírodě a půdě je vlastně to, že jsme na vesnici (v Moutnicích) vlastnili půdu. No a mně to zůstalo dodnes.

M. Já jsem se vyučila švadlenou. Šila jsem deset let v Krasu, pak nějakou dobu na

číslem něco udělali, je pomoc prostřednictvím Charity s názvem Mary's Meals. Odpusťte mi, prosím, výraz číslo, protože se nejedná o číslo, nýbrž o každý jeden konkrétní osud, který vystupuje z anonymity a stává se tak naší sestrou nebo bratrem. Mary's meals založil skot Magnus MacFarlane-Barrow. Tohoto nesmírně pokorného člověka jsme měli možnost slyšet letos na Charismatické konferen-

ci v Brně. Celé dílo má začátek v roce 1983, když patnáctiletý Magnus s přáteli podobného věku podnikl dobrodružnou pouť do tehdy komunistické Jugoslávie, aby se stal svědkem dobře známých událostí v Medjugorje. Ty ho ovlivnily natolik, že dnes Mary's Meals sytí po celém světě již více než 1 360 000 dětí. Jugoslávie a její válečný konflikt byli spouštěčem celé iniciativy. ...Pokračování na str. 4

Mary's Meals

Když přemýšlíme o jídle, máme zpravidla na mysli, co budeme jíst. O tom, že je stále velmi mnoho lidí, kteří nemají co jíst, neuvažujeme. Na světě ale denně umírá 8000 dětí hladem. O tomto problému slycháváme občas v televizi nebo z internetu. Jednou z cest, po které se můžeme vydat i my, abychom s tímto

Farní diář

20. 10. Setkání seniorů – návštěva Proglasu – sraz ve 14.30 na konečné na Barvičově

21. 10. Misijní neděle

...Pokračování ze str. 3

Tedy se Magnusovi podařilo shromáždit mnoho humanitární pomoci pro lidi zasažené válkou. Když se organizaci Scottish International Relief, která byla předchůdcem Mary's Meals, dařilo účinně pomáhat i v jiných zemích, bylo Magnusovi zřejmé, že Bůh má s jeho životem svůj konkrétní záměr. V roce 2002 se vydal do africké země Malawi, kterou sužoval v té době obrovský hlad. Setkal se s čtrnáctiletým Edwardem. Ten mu na otázku, co by ve svém životě chtěl, odpověděl: „Chtěl bych mít co jíst a jednou chodit do školy.“ Tato věta se stala impulzem pro vznik i vizi Mary's Meals. Zajistit dítěti jedno jídlo denně v místě jeho vzdělání. Jídlo na jeden školní rok pro jedno dítě činí jen 421,- Kč, to může pomoci téměř každý. Naši farníci Lucie a Karel Nečasovi se podíleli na založení pobočky této charitativní organizace v ČR. Podrobněji o celém díle pohovoříme na setkání v kostele sv. Augustina 4. 11. 2018. v 16.00 hod. Jste srdečně vítáni a také dostanete knížku o Mary's Meals s názvem: „Bouda, která sytí milion dětí“. Těšíme se na Vás.

Mgr. Kristína Třešková

Vyhodnocení soutěže

Děkujeme všem, kdo jste se zúčastnili soutěže z minulého díle zpravodaje.

Otázky směřovaly na naše sestry CM a tady jsou správné odpovědi:

V jakých městech ČR najdeme sestry CM?

Brno, Velehrad, Tetín, Olomouc.

Pokud se žena rozhodne vstoupit do rádu, čeká ji tzv. období kandidatury. Jak je dlouhé? Doba kandidatury je individuální, trvá šest měsíců až dva roky.

Kde v Brně najdeme dům komunity sester CM? Na Bílého.

Kdo posvětil základní kámen poutního a exercičního domu na Velehradě? ThDr. Antonín Cyril Stojan.

Jaké je motto komunity v Tetíně? Otevřít dveře fary lidem.

Jak se jmenuje generální představená na Velehradě? Sestra Markéta (Marie Husaříková).

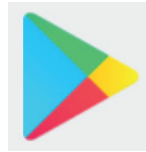
Kolik let uplynulo od narození zakladatelky Kongregace sester sv. Cyrila a Metoděje sestry Marie Růženy Nesvadbové? 140 let.

Z došlých správných odpovědí jsme vylosovali paní Evu Motyčkovou, které moc blahopřejeme!

=mš=

Aplikace do mobilu: Mládež brněnské diecéze

Aplikace Mládež brněnské diecéze vytvořená DCM Brno už názvem vystihuje úmysl tvůrců: nabídnout to dobré, co se v brněnské diecézi nabízí mladým lidem. Appka je jednoduchá a nepříliš rozsáhlá, ale účel plní: je zde

seznam akcí; některé jsou na ploše, další se zobrazí tapnutím v levém horním rohu.

Tajuplná položka Pro mládež nabízí např. modlitbu Korunky k Božímu milosrdenství nebo výborné zpo- vědní zrcadlo papeže Františka.

=omh=

O. Andrea Santorio v naší farnosti

Na začátku září nás opět navštívil Andrea Santorio, tentokrát již jako vysvěcený italský novokněz. Slavil s námi mši svatou, při které zaznělo krásné kázání. Jeho přepis vám přinášíme níže. Zároveň si o. Andrea můžete připomenout skrze rozhovor, který vyšel ve zpravodaji číslo 17.

„My všichni dobře víme, že hluchota a němota jsou spolu spjaté. Každý z nás se naučil mluvit tím, že poslouchal rodiče a všechny ostatní kolem sebe, když mluvili; já sám jsem se češtinu naučil díky tomu, že na mě maminka mluvila česky a předčítala mi pohádky. Naučíme se prostě to, co posloucháme. Pokud posloucháme špatně, špatně také mluvíme. Kdo je hluchý, zůstane němým.“

Náš hluchoněmý v evangeliu není po pravdě řečeno vyloženě němým: původní řecké slovo spíše naznačuje to, že dotyčný je hluchý a zároveň není schopen mluvit dobře. Mohli bychom to ovšem dotáhnout do konce a vyčíst z toho, že ten muž není schopen mluvit dobro. Že není schopen dobra. A v tomto ohledu jsme mu podobní mnohem víc, než by se nám líbilo. My totiž špatně slyšíme: odjakživa, od toho okamžiku, kdy jsme poprvé poslechli to, co nám našeptával had: «Udělejte si to po svém a budete jako Bůh znát dobré i zlé.» Našeptání, které v různých konkrétních situacích, co každý z nás zažívá, zní trochu jinak, ale které nám ničí sluch. Různá znění, výsledek je však pořád tentýž: hluchota vůči Bohu, strach, že když mu udělám příliš velké místo, tak že mi to zničí život, že mě to připraví o radost ze života a o štěstí. A podle toho pak mluvím a konám – slovo a čin jsou totiž totéž, jak nám vždy napovídá jednotný

hebrejský výraz pro slovo a čin. Evangelium – šťastná novina – je, že Bůh sám přichází nás vyléčit z této hluchoty a němoty. Neřekne «vyřešte si to sami, obraťte se, protože dokud budete hluchí, tak s vámi nechci mít nic společného». Ne. Izaiáš praví: «On sám přijde a spasí vás.» On sám, v lidském mase a v lidských kostech. Lidským dotekem. Ježíš zkracuje veškeré dálky až na dosah, je živým důkazem toho, že Bůh nevisí někde ‚v luftu‘ čekaje, až jej budeme hodni, ale že tu ozdravnou cestu urazí až k nám. A tam, kde nás ohlušilo jedovaté slovo, On hojí slovem novým, slovem a skutkem Božím. «Otevři se. Otevři se Božímu slovu. Otevři mu srdce, otevři mu nitro, otevři mu celý život. Udělej místo, abys mohl přijmout lásku, teplo, aby pro Boží slovo byla půda; nech, ať v tobě zapustí kořeny.» A ten povzdech je vlastně novým dechem života, novým stvořením; a dotknutí prsty a slinou tomu novému stvoření udává přesný čas i prostor. Boží a zároveň lidský a láskyplný dotyk, který lásku učí a zasévá. Kontakt, který nás činí lásky schopnými. Který z nás dělá Boží děti a hlasatele Evangelia. Protože když je někdo schopen mluvit, tak může ten jazyk předávat dál. Může ho šířit, může ho v uvozovkách ‚učit‘. Stane se automaticky jeho šířitelem, slovy i skutky. Jedině pokud se necháme dotknout Boží láskou, a to v té konkrétní situaci, ve které ten dotek den po dni na nás čeká, tak se naše uši otevrou. A pokaždé, když se toto stane, tak Jeho slovo se stane naším slovem, uzdraví se náš pohled na ostatní i na svět. S praktickým dopadem – třeba v tom, že se vyhneme toho držení při mocných a bohatých, před kterým nás svatý Jakub varoval.“

=mš=